

Op het Pinksterfeest hoorden we dat de aanwezigen in eerste instantie ontzettend schrokken van wat Petrus zei (Hand.2:37). Pinksteren begint met schrik.

We zongen Gezang 249:1,2, Opwekking 623, 624, 746 en Opwekking voor kids 31. Hatikwa zong ook.

Mart Smeets belt met zijn vriend, mijn broer: "Leo, leg mij twee minuten uit wat Pinksteren betekent." Natuurlijk moet dat snel, je bent sportjournalist of niet. Wat heeft Leo gezegd? Wat zou ik zeggen? Na enig nadenken zou ik nu zeggen: "Pinksteren betekent voor jou dat je een schop onder je kont krijgt." Of ik zou zeggen – want Mart houdt van muziek – dat Pinksteren vraagt: *Mr. Blue Sky please tell us why, you had to hide away for so long. Where did we go wrong?*

En nu doorvragen, meneer de journalist. En dan komt het verhaal van Jezus. Want dat is wat Petrus vertelt. Jezus laat zijn vrienden achter, maar Hij belooft dat Hij van Zich laat horen. Vijftig dagen na zijn opstanding is het zover: *Vanuit de hemel klinkt een ruisen zoals van een geweldig gedreven ademen en dat vult heel het huis waar zij zijn gezeten* (Hand.2:2 Naardense).

Gedreven door deze beademing van Jezus vertelt Petrus wat het is. Hij vertelt over Jezus' dood en opstanding. In Jeruzalem zul je het lichaam niet meer vinden van deze Jezus die jullie gekruisigd hebben!

Die laatste woorden hakken er in bij de aanwezigen, letterlijk. Hun harten werden doorboord. Zij hadden Jezus aan de kant gezet als te gewoon, te menselijk en daardoor godslasterlijk (Hij zei dat Hij God was). Maar nu is Hij daar dus weer, nog dichterbij dan Hij als mens ooit kon komen.

Je moet de aanwezige Joden nageven dat ze naar Petrus luisteren. En dat ze zich er door laten raken.

Maar nu het mooie. Ze zijn wel getroffen, maar niet verlamd. Ze weten zich wel schuldig, maar Petrus zadelt ze niet op met een vaag schuldgevoel. Ze zeggen niet dat ze nooit iets goeds doen, maar ze vragen heel concreet: Wat moeten wij doen?

Deze concrete vraag is zo mooi omdat je er ook een concreet antwoord op kunt verwachten. Dat antwoord luidt: Niet langer met je rug naar Jezus toe leven, maar je laten onderdompelen in zijn naam. Dat klinkt niet erg programmatisch. In onze tijd zou Petrus een snelle kerkleider moeten zijn die met een stappenplan komt. Maar Petrus mikt op een verandering van de houding ten opzichte van Jezus.

Het geinige is dat vanuit die verandering ineens alles mogelijk lijkt. Na Jezus' hete adem (waarvan ze schrikken) komt nu zijn frisse adem en dan zijn lange adem.

Zij bleven volharden bij vier dingen: (1) het onderwijs van de apostelen, (2) de gemeenschap, (3) het breken van het brood en (4) de gebeden (Hand.2:46).

Ten slotte. Natuurlijk was er ook de mogelijkheid om Jezus op afstand te houden. Het zijn er ten slotte 'slechts' 3000 die zich laten dopen. Alle anderen niet. De Geest van Jezus is zo bescheiden. Als je je luiken dicht houdt, blijft Hij buiten. Maar als je ze open doet, doorwaait Hij je hele hebben en houden. Dan blaast Hij je dus eerst van je sokken. Maar daarna zet Hij je overeind - en in beweging!

Maak een keus uit de onderstaande gesprekspunten.

1. Even een rondje maken: welk verlangen roept Handelingen 2:37 in jou op? En wat doe je daar mee?
2. In sommige kerken en groepen wordt veel nadruk gevraagd voor de heilige Geest als Persoon, náást Jezus. Over Wie heeft Petrus het eigenlijk vooral? Wat zegt dat jou?
3. Praat eens goed door over het levensgrote verschil tussen concrete schuld en een vaag schuldgevoel; oftewel tussen convreet vragen wat je moet doen en vaag zeggen dat je nooit iets goeds doet.
4. Praat eens door over (1) een stappenplan voor het kerkelijke leven en (2) een oproep om je te bekeren. Waardoor (en waarom) zal een kerk meer in beweging komen?
6. Voor wie meer wil.
  - a. Bestudeer de vier elementen die vanaf Hand.2:46 de kerkgeschiedenis bepaald hebben. Welke van deze vier staat (staan) volgens jou in onze tijd het meest onder druk?
  - b. De Geest van God als zijn adem: hoe zie je dit element terug door de bijbel heen?